

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V.Mihaila)

DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Pădure Andrei,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată, depusă de Pădure Andrei împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva încheierii din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituită cererea de apel, ca fiind depusă tardiv

c o n s t a t ă :

La 16 noiembrie 2017 Pădure Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, solicitând anularea ordinului nr. 117P 1 din 06 octombrie 2017 „Cu privire la suspendarea din funcție a dlui Andrei Pădure”, restabilirea sa în funcția de vicedirector al Centrului de Medicină Legală începînd cu data de 06 octombrie 2017, achitarea unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în legătură cu suspendarea ilegală din funcție.

Prin hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în beneficiul lui Pădure Andrei salariul mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la muncă (09 noiembrie 2017- 25 februarie 2018), condiționate de suspendarea ilegală din funcția de vicedirector al Centrului de Medicină Legală.

S-a încasat din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în beneficiul lui Pădure Andrei suma de 5000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 21 septembrie 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 26 septembrie 2018 Pădure Andrei a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat eliberarea hotărârii motivate din 24 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pentru a depune cerere de apel.

Prin încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, i s-a comunicat despre necesitatea prezentării apelului motivat până în data de 11 ianuarie 2019. I s-a explicat apelantului, Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, că dacă nu va lichida neajunsurile menționate și nu va prezenta apelul motivat, acesta nu va fi considerat depus și împreună cu toate documentele anexate va fi restituit.

Totodată, prin altă încheiere din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Pădure Andrei a fost restituită, ca fiind depusă tardiv.

La 11 februarie 2019 Pădure Andrei a declarat recurs împotriva încheierii din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de apel a fost restituită, ca fiind depusă tardiv.

A solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu remiterea cauzei în instanța de apel.

În susținerea recursului declarat, recurentul a invocat că, a depus apelul tardiv, deoarece avocatul care i-a acordat asistență juridică a plecat în deplasare, iar ulterior l-a informat, că nu are posibilitate să-l reprezinte în ședințele de judecată, iar încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a recepționat-o la 28 ianuarie 2019.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Luînd în considerare că, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 decembrie 2018, recursul a fost depus în data de 11 februarie 2019, însă la materialele dosarului nu sunt date care confirmă recepționarea încheierii nominalizate, instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale aplicabile speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pădure Andrei urmează a fi respins din motivele ce succed.

Articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea încheierii din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că, actul judecătoresc contestat a fost emis în concordanță cu normele de drept procedural pertinente speței.

În speță, se constată că, prin încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Pădure Andrei a fost restituită, ca fiind depusă tardiv (f.d.145-146).

În conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie printr-o încheiere cererea, dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Astfel, Colegiul susține poziția instanței de apel referitoare la tardivitatea cererii de apel formulate de Pădure Andrei, deoarece în conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Cu referire la norma citată, Colegiul menționează că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 24 august 2018 (f.d.122) și termenul de atac urmează a fi calculat anume din această zi, și nu din data recepționării copiei dispozitivului în cauză de către apelant, aceasta fiind o interpretare eronată a normelor de procedură, odată ce legiuitorul indică în mod expres momentul în care începe a curge termenul de declarare a apelului.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 24 august 2018, recurentul Pădure Andrei a fost prezent în ședința de judecată (f.d.119-121).

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Articolul 6 par. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Mai mult, repunerea nejustificată în termen a cererii de apel ar egala cu încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale.

În conformitate cu art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Argumentele invocate de recurent precum că, a depus apelul tardiv, deoarece avocatul care i-a acordat asistență juridică a plecat în deplasare, iar ulterior l-a informat, că nu are posibilitate să-l reprezinte în ședințele de judecată, nu pot fi reținute, deoarece în conformitate cu art. 116 alin.(1-4) din Codul de procedură civilă,

persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

La caz, recurentul a depus cererea de apel în afara termenului legal și nu a solicitat repunerea în termen.

Nu poate fi reținut nici argumentul precum, că încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a recepționat-o la 28 ianuarie 2019, or recurentului i-a fost expediată pentru cunoștință încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Din considerentele menționate, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Pădure Andrei împotriva încheierii din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat, iar actul de dispoziție al Curții de Apel Chișinău este întemeiat și urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Pădure Andrei.

Se menține încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de apel depusă de Pădure Andrei a fost restituită, ca fiind depusă tardiv, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată, depusă de Pădure Andrei împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu